

РЕШЕНИЕ

№ 10217

гр. София, 28.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12117** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от АПК, както и по чл.405, вр. с чл.404, ал.1, т.1 от Кодекса на труда.

Образувано е по жалба на „Комерс сълюшънс“ ЕООД-гр.София, против Протокол за извършена проверка № ПР2336176 от 18.10.2023г. и конкретно обективиранияте в него предписания, съгласно т.1, т.3 и т.4 от протокола, изготвен от служители на ДИТ-Благоевград. С посочените три предписания са дадени указания на дружеството-жалбоподател в качеството на „работодател“. Оспорва се извършването на нарушение на трудовото законодателство, за което да се дава предписание. Изтъква се, че поводът за проверката и причинената смърт на служител, заемащ длъжността „главен счетоводител“ се дължи на нарушение за правилата за движение, а не на трудово такова, поради което неправилно били дадени атакуваните предписания. Описанието е бланкетно според оспорващата страна и не било съобразено с представения от тях материал- документи. Позовава се на приложимата наредба за минималните изисквания за безопасност и опазване здравето на работещите при използване на лични предпазни средства, като сочи, че по силата на заеманата длъжност пострадалата не извършва посещение на строителни площадки или производствени площадки и места , на които има постоянно движение на товарни автомобили. Извършваната от счетоводителя дейност налага работа с документи, което не предполага посещение на опасни терени, предпоставящи опасност за живота и здравето, респективно необходимостта от осигуряване на каска, специални обувки, сигнална жилетка и други и счита, че е направено всичко необходимо да се сведе до

минимум риска от трудови злополуки. Считат издадените и оспорени по делото предписания по т.1, т.3 и т.4 за материално и процесуално незаконосъобразни и се иска тяхната отмяна.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“- [населено място], конституиран съгласно константната практика на ВАС, VI-то отд-е, според която инспекторите не действат, като административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК, а от името на съответната администрация, която им е възложила съответни функции. В конкретният случай, длъжностните лица (инспектори), изготвили и подписали протокола, в който са обективирани предписанията оспорени по делото, а именно по т.1, т.3 и т.4, са трима служители на ДИТ-гр.Благоевград, съответно са част от структурата на тази дирекция, поради което именно последната администрация е конституирана като ответна страна. В този смисъл Решение № 1782 от 15.02.2024г. по адм. д. № 8088/2023 г., VI ОТД. на ВАС, Решение № 1788 от 15.02.2024г. по адм. дело № 8089 от 2023г. и много други. Ответната страна, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че не са допуснати процесуални нарушения при постановяване на процесните предписания, както и че изготвеният протокол обективиращ трите предписания е материално законосъобразен. Пледира за отхвърляне на оспорването и претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение, 53 състав, след като обсъди доводите и становищата на страните, събраните по делото доказателства и въз основа разпоредбите на закона намира следното от фактическа и правна страна:

Производството е започнало по повод злополука на 25.09.2023г. около 13 часа с работника В. Б., заемала към онзи момент длъжността „главен счетоводител“. Инцидентът е възникнал в Производствена база на „Грома холд“, ведно с административни сгради, находящи се в [населено място] поле, обл.Благоевград. На посочената дата, както и на следващият ден е извършена проверка по документи. Жалбоподателят е представляван от управителя си И. П., който видно от съдържанието на протокола е присъствал по време на проверката, както на място, така и при прегледа на документи. Сочи се, че проверката по документи е извършена на по-късна дата- 18.10.2023г. По същество, проверката се изразява в изискани с призовка от 26.09.2023г. документи от работодателя /дружеството-жалбоподател/. Пресъздадени са описаните от очевидци факти в деня на инцидента със служителя, довел до нейната смърт на 25.09.2023г. Сочи се, че по това време пострадалата се е придвижвала от едната административна сграда в базата, където има заведение /Снек-бар/ към другата сграда, в която фактически е нейното работно място на главен счетоводител. Междувременно, на територията на базата се намирал товарен автомобил /циментовоз/, който два часа по-рано е влязъл на нейната територия и извършвал разтоварване на цимент. След като минал през кантара и приключило разтоварването на Силоз № 5, товарният автомобил потеглил, но трябвало отново да премине през кантара и извършил маневра „ляв завой“, при което блъснал пострадалата със задните си гуми и вследствие на удара служителят Б. починала. Съгласно цитираният трудов договор, главният счетоводител изпълнявала тази длъжност от 04.09.2023г.

При прегледа на документите, тримата инспектори от ДИТ-Благоевград констатирани, че работодателят е изготвил Оценка за риска на здравето, като съгласно документа е обследван риска за следните работни места: „управител“, „главен

счетоводител“, „експерт-търговия“, „барман“, „юрисконсулт“, фактурист“, „шофьор на лек автомобил- до 9 места“. От съдържанието на атакувания протокол става ясно, че е констатирана липса на оценка на риска № 2 за длъжността, като не е идентифицирана опасността от движещи се транспортни средства, а такава опасност съществува на работната площадка на Производствената база, където пострадалата е изпълнявала служебните си задължения. Обосновано е нарушение по чл.3, т.5 и т.7, във връзка с чл.11, ал.1, т.6 от Наредба № 5 за реда, начина и периодичността за извършване оценка на риска.

Констатациите по т.2 от протокола и даденото в тази връзка предписание не са оспорени по делото и нямат връзка с оспорването, поради което няма да се обсъждат.

По отношение т.3 от протокола:

Констатирано е въз основа на така изисканите и представени от работодателя документи, че работодателят не е определил работните места и видовете работа, при които се използват лични предпазни средства; вида, наименованието и точната идентификация на всяко лично предпазно средство; конкретните опасности, за които се прилагат посочените лични предпазни средства и срока за износването им, с което е обосновано нарушение по чл.17, ал.1 и ал.3 от наредба № 3 от 19.04.2001г. за минималните изисквания за безопасност.

По отношение т.4 от протокола:

След установяване на факта, че в деня на инцидента фирмата-работодател не е осигурила на починалата служителка лично предпазно средство, което да използва при работа с риск за здравето и безопасността, с оглед придвижване от едно място на друго, на територията на Производствената база, а именно светлоотразителна жилетка, е обусловен извод за допуснато нарушение по чл.5, ал.1, във връзка с т.8.4 от Приложение № 2 към чл.17 от посочената наредба.

При така направените констатации са дадени предписания, по т.1 работодателят да изпълни задължението си и да преразгледа разработената Оценка на риска за обекта на проверка, а именно при оценяване риска за длъжността „гл.счетоводител“ да обхване организацията на труда, свързана с опасността от движещи се транспортни средства, както и други странични фактори, които могат да породят риск при работа, съгласно цитираните по-горе норми на наредбата.

По т.3, фирмата-работодател да определи работните места и видовете работа, при които се използват лични предпазни средства и да се състави списък с указаното съдържание, пресъздадено по-горе.

По т.4 е указано на работодателя /жалбоподателя/, да осигури на работниците /служителите/ съответните лични предпазни средства, с оглед придвижване от едно до друго място на територията на базата, а именно- светлоотразителна жилетка, съобразно цитираните норми.

Определен е срок за изпълнение и на трите оспорени предписания до 31.10.2023г.

Протоколът е връчен в деня на съставянето му- 18.10.2023г., като видно от последната страница на документа е получен от управителя на дружеството.

В хода на съдебното производство е представено заверено копие на констативен протокол от „29.09.2024г.“, вероятно е посочен погрешно месеца, доколкото тази дата не е настъпила и към настоящият момент, представен в открито заседание по делото на 13.02.2024г. От съдържанието на този протокол става ясно, че е подписан от управителя и две длъжностни лица- отговорник по ЗЗБУТ и представител на Службата по трудова медицина- инженер техническа безопасност. Отражено е, че

вследствие на процесния инцидент и обсъждане на съществуващата Оценка на риска при трудови инциденти, съставителите на този констативен протокол са заключили, че инцидентът е станал по вина на трето лице, което не е служител на фирмата, а изготвената в тази връзка оценка на риска не се нуждае от изменение или допълване. Приложена е и цветна транспортна схема на Производствената база /л.21 от настоящото дело/. Видно от отразеното в схемата, така наречените „транспортни коридори“ са очертани в жълт цвят.

По искане на жалбоподателя бе изслушан свидетеля Л. К., който работи като координатор във фирмата-жалбоподател, конкретно в Производствената база в [населено място] поле, обл.Благоевград. Свидетелят посочи, след предявяване на представената транспортна схема, че инцидентът е станал извън маркираните в жълто транспортни коридори, където е разрешено движението на пътни превозни средства и изрично е указана допустимата скорост- до 5 км/ч, а относно конкретното място, където е станало произшествието с починалия главен счетоводител заявява, че „товарни автомобили и доставчици е абсурд да влизат там“. Мястото, където е станал удара между товарния камион и пострадалата е зона за администрацията, т.е. за движение на пешеходци. Свидетелят потвърди обстоятелството обективизирано от представената схема, че на мястото на инцидента има поставен забранителен знак В2, който е нарушен от водача на товарния автомобил предприел забранена маневра, в нарушение на този знак, като осъществил ляв завой. Координаторът на фирмата изтъкна, че по принцип пространството между двете административни сгради е извън коридора за движение на товарните автомобили. По отношение снабдяването със светлоотразителни жилетки свидетелят посочи, че такива се предоставят само на работещите в производствената база, а именно в силозите, асфалтовата база, бетонови възли.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава от правна страна следните изводи:

Жалбата е допустима, като подадена против индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване пред съда, от неговия адресат, който по същество си е неблагоприятен за адресата, доколкото му вменява задължения и засяга неговата правна сфера с дадените предписания, като по делото са оспорени тези по т.1, т.3 и т.4. Оспорването е направено в законоустановения преклузивен срок. Налице са всички положителни кумулативно изискуеми предпоставки за допустимост на оспорването и същевременно отсъстват отрицателни такива.

При разглеждане на спора по същество, съдът съобрази следното:

Процесните предписания са издадени от компетентен административен орган по смисъла на чл.404, ал.1 КТ, в рамките на предоставените законови правомощия. С разпоредбата на чл.399 КТ контролът за спазване на трудовото законодателство е предоставен на Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда". Съгласно КТ и Устройствения правилник на институцията именно инспекторите в структурата на дирекция „Инспекция по труда“ в рамките на своята териториална компетентност имат правомощия, установени в КТ, включително да извършват проверки и дават от името на съответната ДИТ задължителни предписания на работодателя, в случаят свързани с безопасните и здравословни условия на труд. В случаят, обектът на проверката е в рамките на област Благоевград, поради което компетентната местна структура на ИА „ГИТ“ е именно ДИТ-гр.Благоевград, за което принципно по делото не се и спори.

Актът е издаден в законоустановената писмена форма (с реквизитите по чл.59, ал.2 от АПК във връзка с чл.405 във връзка с чл.404, ал.1 от КТ), като са посочени мотиви – правните и фактическите основания за издаване и на трите оспорени по делото предписания- т.1, т.3 и т.4 от протокола от 18.10.2023г. Формата на акта е писмена, като в същия са инкорпорирани както законово предписаните реквизити, така и са отразени пълните мотиви за издаването му, противно на доводите на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения при установяване на фактите и основанията, за които се дават тези предписания. В тази връзка, съдът намира за неоснователни възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на акта, доколкото жалбоподателят още в хода на административното производство е уведомен какви документи и материали се изискват при извършваната проверка, а видно от съставените официални документи за тази проверка е уведомен лично законният представител на фирмата, с което е предоставена пълна възможност да участва в административното производство по издаване процесните предписания и по никакъв начин не е нарушено правото на защита на провереното юридическо лице.

Разбира се, възможността на дружеството да изложи своите възражения срещу атакуваните предписания, съставляващи годен за оспорване административен акт, респективно да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си е предоставена и в хода на съдебното производство.

За разграничаване на спорното от безспорното следва да се отбележи, че дружеството не оспорва качеството си на работодател, което в крайна сметка е имало по отношение на пострадалият служител на фирмата- главния счетоводител В.Б., загинала на 25.09.2023г. след като е ударена от товарен автомобил в Производствената база. Няма никакво съмнение, нито се спори и относно обстоятелството, че самият инцидент е възникнал на територията на Производствената база и в рамките на работния ден, доколкото пострадалата се е движила между две административни сгради на територията на базата около 13 часа на посочената дата. Вярно е, че според представената и неоспорена по делото транспортна схема, инцидентът е станал на място, извън очертанията в жълт цвят, където според правилата на базата е допустимо движението на товарни автомобили, но успоредно с това дружеството-жалбоподател заявява, че няма вина за инцидента.

В отговор на направените възражения от жалбоподателя касаещи тезата му за липса на допуснати нарушения и на основания за издаване на трите предписания, които са атакувани пред съда следва да се отбележи следното:

Извън предмета на настоящото производство е изследването на „вината“, т.е. на деянието, вследствие на което е загинала служителят Б.. Тези въпроси са релевантни само към съответните наказателноправни процедури, каквото настоящото съдебно производство не е.

В този смисъл, прави впечатление, че жалбоподателят всъщност смесва понятието „нарушение“ и неговите аспекти относими към предмета на настоящото административно и съдебно производство. В това съдебно /административно/ производство, вменените нарушения на дружеството-жалбоподател, са в качеството му на работодател, а не на извършител на едно или друго деяние, довело до инцидента с фатален изход. В случаят, въобще не става въпрос за търсене на наказателна или административнонаказателна отговорност, каквато е предмет на съответното наказателно производство. Тук са меродавни фактите във връзка с осигуряване на

здравословни и безопасни условия на труд и както става ясно от самото съдържание на предписанията, същите не са свързани с конкретно физическо лице. Действително, както поводът за проверката на място, така и изискването на документите впоследствие е именно осъществяването на злополука, но направените констатации и предписания са принципни и те не се отнасят персонално за едно или друго физическо лице, за да се обсъжда конкретно пострадалият служител. Обсъжда се принципно, че по отношение лицето заемащо длъжността „главен счетоводител“, макар и да е включено в Оценката на риска на работното място /л.20 и сл. от делото на АС-Благоевград, препратено по подсъдност на АССГ/, не е идентифицирана опасността от движещи се транспортни средства, а такава опасност съществува на територията на обекта /работната площадка на Производствената база/, където и главният счетоводител изпълнява длъжността си. В обстоятелствата относими към даденото предписание по т.1 от протокола е посочено, че на територията на тази база се осъществява придвижване на тежкотоварни транспортни средства и е необходимо да се вземе под внимание движението им, което създава опасност за здравето и безопасността на работещите. Проверяващите инспектори не са вменили на работодателя, че формалното изпълнение на длъжностните задължения на главния счетоводител носят такава опасност, а е посочено, че **мястото**, където и това длъжностно лице работи е свързано с подобни **рискове**, с оглед естеството на обекта- **Производствена база** и движещи се в нея тежкотоварни автомобили. Ирелевантно е в случаят, дали конкретният инцидент е станал само поради нарушение на пътния знак В2, каквото според заявеното от жалбоподателя и свидетеля изслушан в съдебно заседание е причината за инцидента и настъпилата смърт. В случаят, меродавен е факта, че и служителят, заемащ длъжността „главен счетоводител“ е сред лицата, които се движат, като пешеходци, на територията на Производствената база, а оттам възниква опасността от инцидент, поради факта, че в същата тази база се движат множество товарни автомобили, което е напълно обяснимо и логично предвид естеството на извършваната и описана дейност. От значение е това дали в Оценката на риска е преценено наличието на опасност от съприкосновение на главния счетоводител с движещи се на територията на базата автомобили, преобладаващата част от които вероятно са тежкотоварни ППС, а не каква конкретната маневра довело до настъпилата злополука и дали водачът на автомобила е нарушил един или друг пътен знак, намиращ се на територията на базата. Съдът не споделя тезата на дружеството, че изпълняваната от това длъжностно лице дейност няма връзка с подобни рискове, защото осъществяваната по същество дейност е свързана с работа с административна сграда, а не в производствен цех с машини. Безспорно,

счетоводителят е лице, което работи с финансови документи, изготвя и анализира такива и за извършване на дейността си използва съответни технически пособия, които обичайно се помещават в офис /административна сграда/, а не в производствен цех. В случаят, с тези свои доводи дружеството отново измества фокуса на дадените предписания и тяхната същност. Никой не е твърдял, че счетоводителят работи пряко с тежкотоварни автомобили или техника в производствените цехове, но несъмнено е от значение къде това лице изпълнява своите служебни задължения. Именно защото главният счетоводител на фирмата не работи в офис сграда, която се намира извън всякакви възможни контакти с тежки машини и производствени съоръжения, а напротив, работи в сграда на територията на производствена база, дадените предписания по т.1, а оттам и обусловени от нея отговорности на работодателя, свързани с предписанията по т.3 и т.4 следва да бъдат съобразени, доколкото и това длъжностно лице ежедневно преминава през територия, в която пребивават и се движат тежкотоварни автомобили и въобще ППС, във връзка с осъществяваните множество производствени дейности, без значение дали е обособено трасе, където е разрешено преминаването на такива автомобили и дали е указано да се движат с 5 км/ч или не. При положение, че при извършване на ежедневните си служебни задължения, съответният служител влиза и излиза в сграда намираща се в подобна база, респективно извършва движение в нейната територия, дадените предписания целят да бъде преценен риска, съответно да се вземат мерки за здравословни и безопасни условия на труда именно от тези аспекти на нейната дейност, а обстоятелството, че самото работно място на счетоводителя е в отделна сграда на територията на базата не променя този извод. Другояче би било, ако сградата, в която главният счетоводител изпълнява длъжността си се намира извън коментираната производствена база, например в самото населено място, при което изпълнението на задълженията на този служител няма да са свързани с ежедневно преминаване през територията на производствената база и при което подобен риск свързан с преминаване през зоната няма да съществува.

Колкото до дадените предписания по т.3 и т.4, от протокола, те имат донякъде връзка с конкретната длъжност на главния счетоводител, но както става ясно от съдържанието на индивидуалния административен акт и по т.3 и по т.4, вмененото задължение, съставляващо принудителна административна мярка, по смисъла на закона не се отнася само за длъжността, заемана от пострадалата. Напротив, както предписанието по т.3, така и това по т.4 от протокола е отправено досежно всички работещи

в обекта /базата/. Това е така, защото тези актове са издадени във връзка с направените констатации по т.3 от протокола, че *„работодателят не е определил работните места и видовете работа, при които се използват лични предпазни средства и не е съставил списък на полагащите се ЛПС“*, с указаното съдържание, респективно, че не е осигурил принципно лично предпазно средство на главния счетоводител, с оглед придвижването на лицето от едно място на територията на базата на друго в същата производствена база. В тази връзка, направените констатации по отношение на това лице /гл.счетоводител/ обуславя указанието да се осигурят подобни ЛПС /светлоотразителни жилетки/ на всички работници/служители работещи на базата, а не само на конкретно длъжностно лице.

При така направените констатации, съдът намира, че издадените предписания са процесуално и материално законосъобразни и са изцяло в отговор на задълженията на всеки работодател да осигури такива безопасни условия, поради което доводите на дружеството в противоположната насока са неоснователни. Наказателното постановление, което е отменено в хода на оспорването му пред СРС няма връзка с предмета на настоящото производство. Както е известно, производствата по налагане на административни наказания, се развива по реда на ЗАНН, а производството по издаване на индивидуални административни актове, каквито са оспорените предписания е регламентирано в АПК, съответно двете процедури са от различно естество и характер и не са взаимно обусловени, т.е. изходът от едното не предполага изход и от другото. Нещо повече, в случаят дадените предписания по т.1 касаят „преразгледа“ изготвената Оценка на риска, през призмата на възможна опасност от настъпване на подобни инциденти, а не е издадено такова предписание за това, че такава оценка въобще не е извършвана. Именно посочването на указанието **„да преразгледа“** ясно дава отговор на този въпрос. Колкото до другите две предписания, както става ясно от съдържанието на предписанията става въпрос за съставяне на съответен списък с указаното съдържание, какъвто не се и твърди да е бил предоставен в хода на проверката, поради което възражението на дружеството, че не е извършило нарушение е несъстоятелно.

Поради гореизложеното и при липсата на други установени служебно по реда на чл.168, ал.1 от АПК основания, в контекста на правомощията си по чл.146 от АПК, съдът не констатира наличие на твърдяните от оспорващата страна хипотези за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, обективиращ предписанията по трите

оспорени точки, поради което счита жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

При този изход на спора, в полза на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв. съгласно чл. 143, ал.3 от АПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Тази сума следва да се присъди в полза на ИА „ГИТ“, тъй като ответната ДИТ-Благоевград е част от нейната структура.

Ето защо и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, второ отделение, 53-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Комерс сълюшънс“ ЕООД-гр.София, против Протокол за извършена проверка № ПР2336176 от 18.10.2023г. **в частта** му относно предписания, съгласно **т.1, т.3 и т.4**, издадени от служители на Дирекция „Инспекция по труда“- Благоевград, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА „Комерс сълюшънс“ ЕООД-гр.София, ЕИК[ЕИК], да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ сумата от 100 /сто/ лева, разноски, юрисконсултско възнаграждение относно осъществено процесуално представителство в производството пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: